

- 3) Musí být podmínka stanovená v čl. 4 bodě 5 rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV, že „trest byl vykonán, [...] nebo podle práva státu, který vynesl rozsudek, ho již nelze vykonat“, vykládána v tom smyslu, že se vztahuje na situaci, kdy byla vyžádána osoba pravomocně odsouzena za stejný čin k trestu odnětí svobody, který byl částečně vykonán ve státě, který vynesl rozsudek, a který jí byl ve zbývající části orgánem tohoto státu, který není justičním orgánem, prominut v rámci všeobecné amnestie, která se vztahuje i na odsouzené, kteří se jako dožádaná osoba dopustili závažných trestných činů, a která nevychází z racionálních úvah politiky trestního práva?

(¹) Rámcové Rozhodnutí Rady ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkáacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (Úř. věst. 2002, L 190, s. 1; Zvl. vyd. 19/06, s. 34).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour constitutionnelle (Belgie) dne 10. prosince 2020 – Airbnb Ireland UC v. Région de Bruxelles-Capitale

(Věc C-674/20)

(2021/C 128/12)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour constitutionnelle

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Airbnb Ireland UC

Žalovaný: Région de Bruxelles-Capitale

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 1 odst. 5 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu („směrnice o elektronickém obchodu“) (¹) vykládán v tom smyslu, že vnitrostátní právní úprava, která ukládá poskytovatelům zprostředkovatelské služby, jejímž účelem je prostřednictvím elektronické platformy za úplaty zprostředkovat vztah mezi potenciálními nájemci a pronajímateli, ať již podnikateli či soukromými osobami, nabízejícími poskytnutí krátkodobého ubytování, sdělit na základě písemné žádosti daňové správy a pod hrozbou správní pokuty „údaje o provozovateli a údaje o ubytovacích zařízeních cestovního ruchu, jakož i počet přenocování a ubytovacích jednotek provozovaných v uplynulém roce“ s cílem identifikovat osoby povinné k regionální dani z ubytovacích zařízení cestovního ruchu a jejich zdanitelné příjmy, spadá do „daňové oblasti“, a je proto třeba mít za to, že je vyloučena z působnosti této směrnice?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku, musí být články 1 až 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu (²) vykládány v tom smyslu, že se tato směrnice vztahuje na takovou vnitrostátní právní úpravu, jako je právní úprava popsána v první předběžné otázce? Musí být článek 56 Smlouvy o fungování Evropské unie případně vykládán tak, že se vztahuje na takovou právní úpravu?
- 3) Musí být čl. 15 odst. 2 směrnice 2000/31/ES vykládán v tom smyslu, že se použije na takovou vnitrostátní právní úpravu, jako je právní úprava popsána v první předběžné otázce, a že takovou právní úpravu umožňuje?

(¹) Úř. věst. 2000, L 178, s. 1.

(²) Úř. věst. 2006, L 376, s. 36.